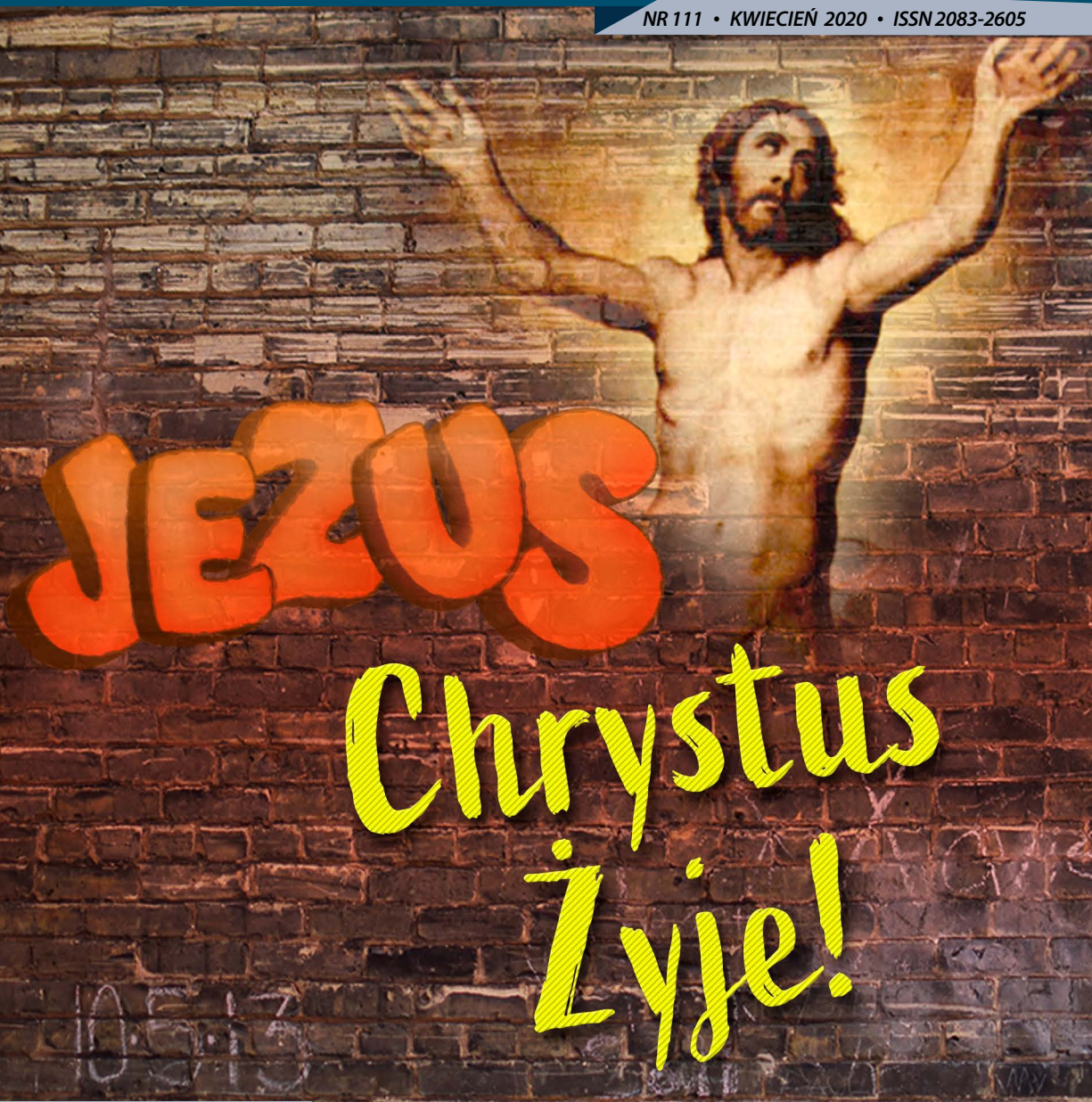

Sanktuarium Oławskie

Czasopismo Parafii NMP Matki Pocieszenia w Oławie

NR 111 • KWIECIEŃ 2020 • ISSN 2083-2605

W NUMERZE

s. 1. TEMAT MIESIĄCA – Chwalić Pana śpiewem • s. 3. Najświętsza Maryja Panna z Wieczernika • **s. 5.** Droga *Lectio Divina* • **s. 8.** LSO na Jasnej Górze • **s. 9.** Orszak Trzech Króli 2020 – podsumowanie • **s. 10.** Orygenes o Piśmie Świętym • **s. 12.** Królowa Polski o wielu obliczach • **s. 13.** Ujrzyć i uwierzyć • **s. 14.** Kultura duchowo • **s. 15.** Sanktuarium dzieciom

Drodzy Czytelnicy!

„Radość chrześcijanina wypływa ze słuchania i przyjęcia Dobrej Nowiny o śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa (...) Kto wierzy w tę wieść, odrzuca kłamstwo, według którego nasze życie miałoby swe pochodzenie w nas samych, podczas gdy w rzeczywistości pochodzi ono z miłości Boga Ojca, z Jego woli, by dać życie w obfitości (por. J 10, 10). Jeśli natomiast słuchamy bałamutnego głosu „ojca kłamstwa” (por. J 8, 45), to narażamy się na pogrążenie w otchłani nonsensu, doświadczając piekła już na ziemi, jak o tym niestety świadczy wiele dramatycznych wydarzeń z doświadczenia ludzkiego osobistego i zbiorowego” (Orędzie papieża Franciszka na Wielki Post 2020).

Słowa Ojca Świętego przypominają nam o tym, że jako chrześcijanie jesteśmy powołani do życia w nadziei. Każdy z nas powinien być czytelnym znakiem tej nadziei, którą przyjmujemy jako owoc zwycięstwa Chrystusa nad grzechem i śmiercią. I w tym właśnie tkwi siła nas – wierzących, że jesteśmy uzbrojeni „mocą z wysoka”, która nie pochodzi z nas, lecz z Boga.

Tej mocy, siły, nadziei i radości pragniemy życzyć wszystkim naszym Czytelnikom, których serdecznie zapraszamy do lektury niniejszego wydania „Sanktuarium Oławskiego”. Z pewnością chrześcijańskiej radości nie brakuje tym, o których piszemy: pochodzącym z naszej parafii ojcu Tomaszowi Niedzieli (s.5) oraz o Barbarze Szarejko-Nestor i kierowanej przez nią scholi, od lat pomagającej nam wysławiać Pana Boga (s. 1).

ks. Jakub Łukowski

WYDAWCA:
Rzymskokatolicka
Parafia NMP Matki Pocieszenia
Sanktuarium Maryjne
ks. Tomasz Czabator
pl. św. M.M. Kolbego 1, 55-200 Oława

REDAKCJA:
REDAKTOR NACZELNY
ks. Tomasz Czabator
SEKRETARZ REDAKCJI
Agnieszka Gołąbek
REDAKTOR GRAFICZNY
Ewa Praża

ZESPÓŁ REDAKCYJNY:
Kamila Hamal,
Joanna Kowalczyk,
ks. Jakub Łukowski,
Marzena Peregudowska,
S. Krystyna Pirożek,
Aleksandra Roźniatowska
kl. Piotr Paweł Spaliński

ZDJĘCIA:
I str. okł.: Ewa Praża,
Archiwum parafii
NMP Matki
Pocieszenia
w Oławie,
Pixabay

Chwalić Pana śpiewem

Podczas uroczystości kościelnych w naszej parafii możemy usłyszeć śpiew scholi liturgicznej *Musica Caelesti*. Szczególnym czasem, kiedy chór wspomaga nas w modlitwie, jest Triduum Paschalne. O przygotowanie zespołu do tego świętego czasu zapytałam panią dyrygent, Barbarę Szarejko-Nestor.

Fot. Archiwum

Barbara Szarejko-Nestor

Agnieszka Gołąbek: *Czym w Pani życiu jest śpiew?*

Barbara Szarejko-Nestor: Od kiedy pamiętam, zawsze lubiłam muzykę. Moja mama grała na fortepianie, ja śpiewałam. Później zostałam zawodowym muzykiem i starałam się wykonywać utwory na najwyższym poziomie artystycznym. Stopniowo rozumiałam, że artysta ma przemożny wpływ na myśli i emocje słuchaczy. To co powiem, to truizm, ale właściwie

wykonana muzyka sakralna zbliża człowieka do Boga. Daje ukojenie i przenosi do zupełnie innego wymiaru rzeczywistości.

A. G. Co wpłynęło na decyzję, żeby zostać dyrygentem?

Kiedy uczyłam się w szkole muzycznej II stopnia, otworzono tam wydział pedagogiczny, na którym przedmiotem kierunkowym było prowadzenie chóru. Zaczęłam dyrygować i okazało się, że bardzo dobrze mi

to wychodzi. W klasie maturalnej prowadziłam już samodzielnie mój pierwszy zespół. Zdając na akademię muzyczną, miałam opanowany materiał z dyrygowania do ostatniego roku studiów. Potem rozwijałam się jeszcze na dwóch innych kierunkach studiów, które poszerzały moje kompetencje w tej dziedzinie.

A. G. Od kilku lat prowadzi Pani scholę parafialną *Musica Caelesti*. Śpiewacie na różnych uroczy-

Fot. Archiwum

Schola *Musica Caelesti* i Zespół Wokalny *Cantus Olaviensis* – Gorzkie żale 2017 r.

Fot. Agnieszka Gołąbek

Koncert Kolęd – styczeń 2020 r.

stościach, także podczas Triduum Paschalnego. Od czego zaczyna się przygotowanie do Triduum, jak długo trwa?

B. S-N.: Od rozczytania po kolei każdego głosu utworu, potem tworzymy z nich harmonię. W następnej kolejności opracowujemy interpretację i ogólny wyraz artystyczny. Chórzyści nagrywają sobie próby, słuchają ich pomiędzy zajęciami, na następne przychodzą z utrwalonym pamięciowo materiałem muzycznym.

Przygotowania do Triduum Paschalnego zaczynamy na początku Wielkiego Postu, by wraz z nauką utworów przygotowa-

się do niego także pod względem duchowym.

A. G. W jaki sposób tworzy się klimat liturgii, co na niego wpływa?

B. S-N.: Z jednej strony musimy zrealizować adekwatny do etapu roku liturgicznego repertuar. Na szczęście bogactwo sakralnej literatury chóralnej jest przeogromne. Z drugiej strony na siłę przekazu bardzo wpływa to, kto śpiewa w zespole – jaką ma motywację, co wyśpiewuje z głębi swojego serca.

A. G. Czy prowadzenie scholi podczas świętej liturgii pomaga, czy przeszkadza w jej przeżywaniu?

B. S-N.: Nigdy nie formułuję takiego pytania. Postrzegam rolę scholi jako służebną względem liturgii i modlitwy zgromadzonych wiernych. Mamy zrobić wszystko, aby oprawa była najbardziej godna sprawowanych obrzędów.

A. G. Proszę o zaprezentowanie scholi.

B. S-N.: Schola jest zespołem osób, które na poważnie traktują swoją wiarę i śpiewanie jest przedłużeniem ich roli w kościele. To nie muszą być profesjonalni muzycy, nie muszą mieć wiadomo jakich kompetencji muzycznych. Są to natomiast osoby, które wiedzą, co i po co śpiewają. Można bowiem wykonywać bardzo skomplikowane kompozycje, których treść słowna będzie nawet liturgiczna, ale sposób ich wykonania sprawi, że człowiek nie będzie myślał o Panu Bogu.

W scholi jest obecnie 6 pań i 4 panów. Jesteśmy otwarci i chętnie przyjmujemy nowe osoby. Jest to jednak swoista służba i związane z nią obowiązki, jak choćby rzetelne uczestnictwo w próbach. Osoby, które są w stałym składzie, to rozumieją.

Nasza satysfakcja jest drugoplanowa. Ale jest. I to bardzo duża.

A.G.: *Bardzo dziękuję za rozmowę.*

Rozmawiała Agnieszka Gołąbek

Najświętsza Maryja Panna z Wieczernika

Maryja jako Matka tajemnicy Wieczernika jest czczona podczas liturgicznego wspomnienia w wielu diecezjach i wspólnotach zakonnych. To wspomnienie opiera się głównie na wiadomościach, jakie dostarcza nam św. Łukasz w Dziejach Apostolskich (Dz 1,14).

Święty Łukasz zanotował Jej obecność w gronie pierwszych uczniów. Co ciekawe, miejscem, gdzie uczniowie wraz ze swoim Mistrzem mieli spożywać wieczerzę, miała być „sala na górze”, w domu św. Jana Ewangelisty. Tak uważano w średniowieczu, sugerując się opowiadaniem pielgrzymów do Ziemi Świętej, co więcej, w tym domu po śmierci Chrystusa prawdopodobnie zamieszkała Maryja. Jej obecność podczas Wieczerzy daje nam przykład i świadectwo modlitewnej wspólnoty apostołskiego Kościoła.

Wieczernik z Maryją

Nie tylko Ostatnia Wieczerza powinna nam się kojarzyć jednoznacznie z Wieczernikiem. Otóż z tym miejscem związane są też inne wydarzenia – Pięćdziesiątnica, zgromadzenia wspólnoty pierwszego Kościoła. Matka Boża jest cichą, pokorną i dyskretną uczestniczką tych wydarzeń. Ewangelie milczą na temat obecności Maryi na Wieczerzy, natomiast Dzieje Apostolskie wyraźnie podkreślają Jej funkcję macierzyńską wobec rodzącego się Kościoła. Była swoistym pomostem między dwoma grupami, który utworzył się jeszcze za życia Jezusa – z jednej strony

apostołowie i niewiasty postępujące im w drodze, a z drugiej niechętni krewni Jezusa z Galilei. Maryja była spoiwem między nimi i słusznie nazwano Ją Matką Jedności. Czyż nie jest to wymowne, gdy przyglądamy się obecnej sytuacji na świecie?

Polski wieczernik

Bardzo łatwo przenieść „sytuację wieczernikową” na nasz polski grunt. Z tego ducha można poznać po tym, że dzieli i rozprasza. Jeśli żyjemy w czasach, gdzie możemy to zauważyć, na przykład obserwując życie w na-

Uczniowie z Maryją w Wieczerniku, Duccio di Buoninsegna, Siena (1308–1311 r.)

*Matko Boża z Wieczernika,
W Duchu Świętym rozmodlona,
Spraw, niech w Polsce zło zanika,
I przemiana się dokona*

szym kraju, to co nam może pomóc? Oczywiście nie co, ale Kto? Skoro powiedzieliśmy sobie, że Maryja obecna w Wieczerniku

jest źródłem jedności i miłości, to nie pozostaje nam nic innego, jak złapanie w dłoń różańca i zanoszenie gorącej modlitwy właśnie o jedność i miłość w naszej Ojczyźnie i na całym świecie. Mówi o tym przytoczony powyżej fragment piosenki „Matko Boża z Betlejem”. Wspomniana przemiana to przemiana naszego serca. Warto w tej refleksji odpowiedzieć sobie na pytanie, kiedy ostatnio modliłem się za swoją Ojczyznę. Naśladując w modlitwie Maryję, jej cierpliwość i wytrwałość modlitwą o dary Ducha Świętego, dojdziemy do wniosku, że nasze uprzedzenia są bezzasadne w obliczu tych wspaniałych prawd wiary zawartych w Słowie Bożym.

Modlitwa Maryi

Naturą Kościoła jest wspólnota modlitwy. Lud pielgrzymujący pod wodzą Mojżesza w Starym Testamencie, skupiony przy Arce Przymierza, był już zapowiedzią tej wspólnoty. W Nowym Testamencie takim wartym naśladowania wzorem jest Najświętsza Maryja Panna. Cechą wyróżniającą chrześcijan według Ewangelii Łukaszej i Dziejów Apostolskich jest modlitwa. Jej wzorem jest Chrystus, dzięki niepowtarzalnej więzi z Ojcem. Wieczernik staje się naturalnym miejscem narodzin Kościoła. Patrząc na Maryję, która jest jakby Matką tego miejsca, jest strażniczką jednomyślną modlitwy wierzących pod przewodnictwem apostołów. Dzięki temu Kościół staje się żywym organizmem, gotowym pełnić misyjną posługę względem świata. Można zobra-

zować to przykładem z naszego życia. Popatrzmy na poród dziecka, otrzymuje ono od położnej uderzenie, aby mogło zaczerpnąć powietrza i oddychać odąd samodzielnie. Można powiedzieć, że Matka Boża jest tą „położną” względem rodzącego się Kościoła. Wspólnota wierzących uczy się od Niej modlitwy, która polega na przyjęciu Ducha Świętego i prowadzi do działalności misyjnej. Maryja, gdy została napełniona Duchem, od razu poszła z pośpiechem do krewnej swojej Elżbiety. Teraz to uczniowie zgromadzeni w Wieczerniku stają się świadkami Jezusa w Jerozolimie, aż po krańce ziemi.

Modlitwa Apostołów

Podczas zabrania Maryi z ciałem i duszą do niebieskiej chwały apostołowie trwają przy Niej w modlitwie. Tak głosi starożytna legenda judeochrześcijańska. To oni w ten sposób wyrażali prawdę wiary o Maryi jako obrazie Kościoła. Podobnie jak Maryja, Kościół dąży do zjednoczenia ze swym Oblubieńcem poprzez nieustanną modlitwę zanoszoną do nieba pod przewodnictwem apostołów. Maryja jest najdoskonalszym wzorem modlitwy Kościoła, który odnajduje jedność dzięki Jej wstawiennictwu.

Matka wszystkich wierzących

Wtedy przyszli do Niego Jego Matka i bracia, lecz nie mogli dostać się do Niego z powodu tłumy. Oznajmiono Mu: „Twoja Matka i bracia stoją na dworze i chcą się widzieć z Tobą”. Lecz

On im odpowiedział: „Moją matką i moimi braćmi są ci, którzy słuchają słowa Bożego i wypełniają je” (Łk 8,19-21).

Przesłanie zawarte w tym fragmencie Ewangelii jest aktualne również w naszej sytuacji, kiedy podziały między ludźmi zdają się osiągać najwyższy stopień. Maryja pokazuje nam, że porozumienie zawsze jest możliwe, jeśli tylko strony sporu chcą uważnie słuchać tego, co mówi Jezus. Potrzebny jest dar modlitwy jednomyślną i zjednoczoną za przykładem Maryi z Wieczernika. Taka dyskretna modlitwa jest w stanie dopomóc nam w najczarniejszych myślach dotyczących naszego życia, gdzie już dawno straciliśmy nadzieję.

Podsumowując, Matka Boża z Wieczernika to Matka pojednania, jedności, nauczycielka modlitwy i trwania. Warto jest zawierzyć się Maryi, w prosty sposób oddać w Jej ręce nasze życie i problemy. Warto błagać uprzączywie Boga, aby skłócenia bracia porzucili argumenty siły i zdecydowali się ulec sile argumentu obecnemu w Słowie Bożym. Dopiero wtedy może zstąpić Duch Święty i odnowić oblicze tej ziemi. Dopiero wtedy ponowne przyjście Chrystusa stanie się rzeczywistością.

kl. Piotr Paweł Spaliński

Na podstawie:
*Nowe Msze o NMP,
 Komentarze i homilie,*
 ks. Antoni Paciorek i ks. Henryk Witczyk, Kielce 2008 r.

Droga *Lectio Divina*

Szczególną posługą i pasją o. Tomasza Niedzieli SDS jest prowadzenie wierzących do modlitwy Słowem Bożym w dynamice drogi *Lectio Divina*. Ta praktyka modlitewna, sięgająca początków chrześcijaństwa, jak podkreśla nasz parafianin, jest dostępna dla wszystkich: prostych i uczonych, duchownych i świeckich.

Moje zgromadzenie

Jestem członkiem Zgromadzenia Salwatorianów, którego pełna nazwa brzmi w j. polskim Towarzystwo Boskiego Zbawiciela, a w j. łacińskim *Societas Divini Salvatoris*, stąd skrót nazwy zgromadzenia SDS. Jesteśmy międzynarodową wspólnotą zakonną, założoną przez Sługę Bożego o. Franciszka Marię od Krzyża Jordana 8 grudnia 1881 r. w Rzymie.

Żyjemy według rad ewangelicznych: czystości, ubóstwa i posłuszeństwa. W szczególny sposób zobowiązujemy się do apostołstwa. Strojem salwatorianów jest prosty, czarny habit przepasany czarnym sznurem (*cingulum*), z czterema węzłami symbolizującymi śluby czystości, ubóstwa, posłuszeństwa oraz apostołat. Różne narodowości, kolory skóry, języki i kultura związane z naszym pochodzeniem sprawiają, że możemy dotrzeć do wszystkich i wszędzie. Potrafimy pięknie się różnić i stanowić jedną rodzinę złączoną ideą zbawiania świata. Od ponad wieku dynamicznie się rozwijamy. Towarzyszymy tym, którzy żyją w przyjaźni z Jezusem oraz docieramy do tych, którzy jeszcze nie uświadomili sobie Jego wielkiej Miłości. Głosimy wszelkimi możliwymi sposobami,

że Jezus Chrystus jest jedynym Zbawicielem świata. Czynimy to, aby realizować polecenie naszego Czciwego Ojca Założyciela: *„Dopóki żyje na świecie chociaż jeden człowiek, który jeszcze nie zna i nie kocha Chrystusa, nie wolno ci spocząć...”*. Prowadzimy parafie, wyjeżdżamy na misje, szczególną troską otaczamy młodzież, głosimy rekolekcje parafialne, organizujemy rekolekcje zamknięte w centrach formacji duchowej, publikujemy książki i multimedia, jesteśmy obecni w internecie, pomagamy potrzebującym terapii psychologicznej, realizujemy działalność naukową, jesteśmy kustoszami sanktuariów, przewodzimy grupom pielgrzymkowym, posługujemy w szpitalach i hospicjach. Polscy salwatorianie kierują katolickim serwisem modlitewnym i informacyjnym katolik.pl. Od 1 marca 2020 r. zgromadzenie prowadzi także internetową platformę VOD o nazwie KATOFLIX, gdzie znajdują się m.in. filmy fabularne, dokumentalne i seriale o tematyce chrześcijańskiej. Razem z nami Rodzinę Salwatoriańską tworzą: Kongregacja Sióstr Boskiego Zbawiciela (siostry salwatorianki) oraz Międzynarodowa Wspólnota Boskiego Zbawiciela (salwatorianie świeccy).

O. Tomasz Niedziela SDS

Historia mojego powołania

Salwatorianów poznałem podczas rekolekcji wielkopostnych w naszej parafii w połowie lat 80. ubiegłego wieku i utrzymywałem kontakt z Salwatoriańskim Ośrodkiem Powołań przez ponad 6 lat. Do nowicjatu wstąpiłem we wrześniu 1990 r. Pierwsze śluby zakonne złożyłem 8 września 1991 r. i rozpocząłem studia w Wyższym Seminarium Duchownym Salwatorianów w Bagnie. Po kilku latach złożyłem wieczyste śluby zakonne, po których przyjąłem sakrament kapłaństwa w stopniu najpierw diakona, a 30 maja 1998 r., w Bazylice Św. Jadwigi Śląskiej w Trzebnicy, z rąk Księdza Kardynała Henryka Gulbinowicza, w stopniu prezbitera. Swoją pierwszą Mszę Świętą (Prymicje)

Watykan, czerwiec 1998 r. Tomasz Niedziela drugi od lewej

w naszym kościele parafialnym sprawowałem 7 czerwca 1998 r. Cieszę się dzisiaj z tego, że z naszej parafii pochodzi trzech salwatorianów. Poza mną są nimi: ojciec Michał Gołębiowski i brat Krzysztof Stelmach.

Obrazek prymicyjny

Na moim obrazku prymicyjnym widnieją słowa O. Franciszka Marii od Krzyża Jordana – Założyciela Salwatorianów:

*Panie, kieruj moimi drogami.
Tobie samemu zaufałem.
Ty jesteś moją Nadzieją,
moją Mocą, moją Skalą.
Mój Boże, jestem Twój!
O moja Pomocy!*

W duszpasterstwie

Moją pierwszą placówką salwatoriańską, jako neoprezbitera, był Mikołów na Górnym Śląsku, a następnie Węgorzewo, Koczurki, Bagno, Trzebnica i Dobroszyce. Przez dotychczasowe lata posługi kapłańskiej w naszej Polskiej Prowincji SDS zajmowałem się posługą parafialną i katechetyczną oraz formacją młodzieży w Ruchu Młodzieży Salwatoriańskiej. Pomagałem też ludziom

uwikłanym w sekty, posługując w katolickim Ruchu Effatha oraz Centrum Informacji o Sektach i Nowych Ruchach Religijnych w Katowicach. Obecnie, od ponad dziewięciu lat, posługuję jako rekolekjonista, spowiednik i kierownik duchowy. Prowadzę rekolekcje różnego rodzaju: parafialne, kapłańskie, zakonne oraz Lectio Divina w centrach rekolekcyjnych – zarówno salwatoriańskich (Kraków i Trzebnica), jak i innych zgromadzeń zakonnych i diecezjalnych. Często tak-

Węgorzewo, pożegnanie – czerwiec 2006 r.

że pomagam w posłudze duszpasterskiej w różnych parafiach w diecezji siedleckiej i archidiecezji lubelskiej, ponieważ od niemal 2 lat mieszkam w Nałęczowie koło Lublina, gdzie jestem superiorem, czyli przełożonym domu zakonnego.

Droga Lectio Divina

Od kilku lat moją szczególną posługą i pasją jest prowadzenie ludzi do modlitwy Słowem Bożym w dynamice drogi *Lectio Divina*. Oparta jest ona na wielowiekowej praktyce modlitwy słowem Bożym, sięgającej początków chrześcijaństwa. Jest dostępna dla wszystkich wierzących, którzy pragną zażyłości ze Słowem Bożym: prostych i uczonych, duchownych i świeckich. Jest szczególnym rodzajem duchowości, radykalną formą życia chrześcijańskiego. Składają się na nią cztery etapy modlitwy słowem Bożym realizowane każdego dnia: *lectio* (czytanie) – *meditatio* (medytacja) – *oratio* (modlitwa) – *contemplatio* (kontemplacja).

Wierne i cierpliwe kroczenie drogą *Lectio Divina* pomaga przemodlić i zgłębić słowo Boże, aż do całkowitego poddania się jego działaniu, do zjednoczenia się z Jezusem, Słowem Wcielonym, który przemienia ludzkie życie i staje się jego Panem. *Lectio Divina* jest też szczególną drogą rozpoznawania życiowego powołania: "W świetle i w mocy Słowa Bożego można bowiem odkryć, zrozumieć i pokochać własne powołanie..." (*Pastores dabo vobis*, 47).

Rekolekcje Lectio Divina u Salwatorianów

Program rekolekcji w dynamice *Lectio Divina* przygotowywany

Bagno, rekolekcje Wielkopostne – kwiecień 2011 r.

jest w Centrum Formacji Duchowej w Krakowie i Trzebini. Zasadnicza droga formacji obejmuje cztery etapy rekolekcji, odprowadzane kolejno w corocznym odstępie czasu. Program oparty jest na egzegetycznej lekturze Ewangelii Kard. C.M. Martiniego: „Cztery Ewangelie jako cztery etapy dojrzewania chrześcijańskiego”. Po czteroletniej formacji można kontynuować drogę *Lectio Divina* w seriach rekolekcji zwanych „Pogłębienie”. Rekolekcje *lectio divinate* trwają 8 dni. Przeżywa-

ne są w klimacie pustyni, w pełnym milczeniu, z indywidualnym prowadzeniem przez kierownika duchowego. Bardziej szczegółowo omówione są w specjalnym Informatorze dostępnym w sekretariacie oraz na stronie internetowej CFD w Krakowie i Trzebini. Z moimi współpracownikami często prowadzę takie rekolekcje w Polsce i poza jej granicami, zwłaszcza w krajach Europy Wschodniej, zarówno w środowiskach osób świeckich jak i zakonnych i duchownych.

Grupy *Lectio Divina* w parafiach

Grupy *Lectio Divina* „Sychar” animowane przez CFD skupiają osoby pragnące spotykać się razem przy „studni Natchnionych Pism”, aby słuchać i rozważać Słowo Boże według wielowiekowej tradycji *Lectio Divina*. Nazwa grup nawiązuje do samarytańskiego miasteczka Sychar, w którym znajdowała się studnia Jakubowa. To przy niej Jezus rozmawiał z Samarytanką i pomagał jej odczytać własną historię życia w świetle swojego Słowa – w Duchu i prawdzie. Grupy „Sychar” spotykają się przy

„Studni Słowa”, aby odpowiadać na Jezusowe pragnienie: „Daj mi pić”. Pielęgnują i rozwijają zażyłą więź ze Słowem przez wspólnotowe *lectio, meditatio, oratio* i *contemplatio*.

Gożąco zapraszam do tworzenia grup „Sychar” we własnych środowiskach, w porozumieniu z CFD i za pozwoleniem swoich duszpasterzy i przełożonych. Zachęcam księży, osoby konsekrowane i świeckie, korzystające z formacji w CFD, aby stawały się troskliwymi animatorami grup „Sychar”. Program CFD dla grup „Sychar” opiera się na pięciu krokach formacyjnych, zaczerpniętych z dynamiki *Lectio Divina: lectio, meditatio, oratio, contemplatio* i *collatio*. Wyznaczają one drogę modlitwy Słowem, przeżywanej w warunkach codzienności. Grupy „Sychar” kierują się zasadą: od osobistego doświadczenia Słowa, do dzielenia się Słowem we wspólnocie. Pierwsze cztery kroki każdy uczestnik podejmuje indywidualnie, natomiast piąty krok przeżywany jest we wspólnocie – na spotkaniu grupy „Sychar”. Słowo Boże, zgłębiane najpierw indywidualnie, a potem wspólnotowo, jest zaczerpnięte z Ewangelii dnia – zgodnie z kalendarzem liturgicznym Kościoła. W ten sposób uczestnicy włączają się w drogę duchową całego Kościoła i chociaż – żyją w różnych środowiskach – każdego dnia gromadzą się duchowo przy tym samym Stole, z którego Kościół jak dobra matka podaje „chleb” Słowa i karmi nim od rana do wieczora.

Opracowanie

Marzena Peregudowska

Fot. archiwum rodzinne

Lubań, rekolekcje dla ss. Magdalenek

Liturgiczna Służba Ołtarza na Jasnej Górze

Liturgiczna Służba Ołtarza, 29 lutego rano wraz z rodzicami i ks. Jakubem Łukowskim, wybrała się do Częstochowy na Jasną Górę.

Po dotarciu na miejsce poszliśmy z przewodnikiem zwiedzać Jasną Górę. Podziwialiśmy m.in.: Salę Rycerską, Bazylikę Jasnogórską, Bastion św. Rocha oraz Muzeum Jubileuszu 600-lecia Jasnej

Góry. Później odwiedziliśmy Kaplicę Cudownego Obrazu Matki Bożej, gdzie o godzinie 12.30 odbyła się Msza Święta w intencji Liturgicznej Służby Ołtarza i rodziców. Następnie byliśmy świad-

kami zastąpienia Cudownego Obrazu. Po mszy poszliśmy na obiad. Wycieczka była jak zawsze udana. Wszyscy zadowoleni wróciliśmy do domu.

Maciej Kisiel

Orszak Trzech Króli 2020 – podsumowanie

7 marca w Warszawie, w Pałacu Arcybiskupów Warszawskich odbył się Ogólnopolski Zjazd Orszaku Trzech Króli. Delegacje podsumowały Orszak Trzech Króli 2020. Były dyplomy, przemówienia. Główną atrakcją okazał się udział w Gali Orszaku Trzech Króli, na której z organizatorami i uczestnikami orszaków spotkała się para prezydencka – Agata Kornhauser-Duda i Andrzej Duda.

Fot. Piotr Wozniakiewicz Arslumen.pl

Fot. Prywatne archiwum KH

Orygenes o Piśmie Świętym

(cz. 14)

Będziemy mieli w sobie światła, które nas mają oświecać: będzie to Chrystus i Jego Kościół. Chrystus bowiem jest „światłością świata” (J 8,12), On, który światłością swoją oświeca Kościół. [...] Chrystus jest światłością apostołów, apostołowie zaś są światłością świata (Mt 5,14). Wargami Chrystusa są uczniowie, mówi do nich: Wy dajcie im jeść (Mt 14,16).

Oni uważają, że chlebów jest za mało, nie widzą też, że Jezus wzięwszy chleb lub słowo, **rozmaża je** na taką ilość, na jaką chce, i w dostatecznej mierze daje wszystkim, których pragnie nakarmić [382]. **„Jeśli uwierzycie, to dokonacie nie tylko tych dzieł, których Ja dokonuję, lecz uczynicie rzeczy większe od nich” (J 14,12).** Ja umarłych wskrzesiłem cielesnie, **wy ich wskrzesicie duchowo.** Ja ślepcom przywróciłem światło zmysłowe, **wy niewidomym dacie światłość duchową** [383].

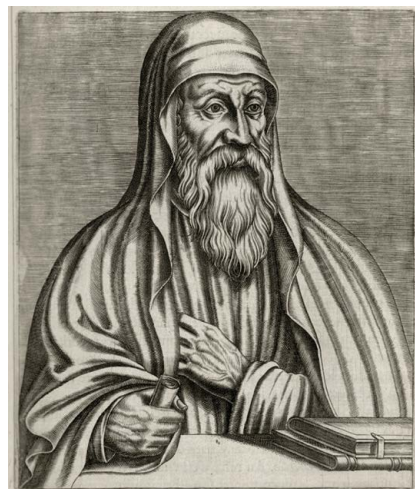
Jakże uwierzą Temu, którego nie słyszeli? (Rz 10,14)

Zwrot: „nie słyszeli”, rozumiemy, że **nie chcieli Go słuchać**, albo nie chcieli słuchać Jego apostołów, którzy o Nim nauczali. [...] **Kto was słucha, Mnie słucha, a kto wami gardzi, Mną gardzi (Łk 10,16).** [...] Chrystus jako Słowo i Rozum przemawia do każdego człowieka w jego sercu, uczy pobożności, napomina o sprawiedliwości, zgodnie z tym co sam powiedział: **Owce Moje słuchają głosu Mego (J 10,27).** [384] Jeśli głosisz Słowo Boże, a głosisz je

wiernie i z czystym sumieniem, może się zdarzyć, że podczas twego przemówienia **ogień Ducha Świętego zapali serca słuchaczy** i natychmiast zagrzeją się i zapłoną chęcią spełnienia wszystkich twych nauk, aby czynem dokonać tego, czego nauczyli się przez słowa. [385] Od decyzji proroka zależało, czy miał mówić, czy milczeć.

Skierowane zostało do niego słowo Pańskie: Synu człowieczy, oznajmij Jerozolimie jej nieprawość i powiedz: Tak mówi Pan (Ez 16,2-3).

Nie od przymusu wynikającego z natchnienia, lecz od wolnej woli proroka uzależnił Pan „oznajmienie Jerozolimie jej nieprawość”. Stwierdza: **„Powiedz”.** Co masz powiedzieć? Jak to zależało od Jonasza. Otóż gdy usłyszał: **powiedz: Jeszcze trzy dni, a Niniwa zostanie zburzona (Jon 3,2.5).** [...] On nie chciał mówić, zobacz co go później spotkało. [...] Prorocy, którzy żyli po Jonaszu stwierdzili, że z dwóch stron grożą im kłopoty: **prześladowanie ze strony świata, jeśli będą mówić prawdę, i gniew ze strony Boga, jeśli fałsz postawią ponad prawdą** [386]. Jeśli ja, któ-

ry zdaję się być prawą ręką, nazywam się prezbiterem i, głosząc Słowo Boże, uczynię cokolwiek przeciw nauce Kościoła i przeciw zasadom Ewangelii, tak iż dam powód do zgorszenia, niechaj Kościół jednomyślną decyzją odetnie mnie, swoją prawicę, i odrzuci precz od siebie! „Lepiej jest bowiem dla ciebie” – to znaczy Kościoła – abyś beze mnie, ręki swojej, wszedł do królestwa niebieskiego, niż żebyś ze mną poszedł do piekła (Mt 5,30) [390].

Albowiem jak błyskawica za-błyśnie na wschodzie, a ukazu-

je aż na zachodzie, tak będzie z przyjściem Syna Człowieczego (Mt 24,27).

Prawda ujawnia się w każdym miejscu Pisma, to znaczy w Prawie, u proroków, w Ewangelii i w pismach apostołów. Ujawniając się na wschodzie, to znaczy od samego początku dziejów Chrystusa, ukazuje się aż do dopełnienia się Jego męki, której symbolem jest zachód. Do takiej właśnie błyskawicy podobne jest przyjście Syna Człowieczego, to znaczy Słowa Prawdy [391]. Dlatego nie powinniśmy słuchać tych, którzy mówią: Oto tu jest Chrystus" (Mt 24,23), a nie pokazują Go w Kościele, który napełniony jest błyskawicą od wschodu aż do zachodu, w którym dokonuje się całe przyjście Syna Człowieczego, Tego, który mówi do wszystkich i wszędzie: **Oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni aż do skończenia świata** (Mt 28,20) [392].

Nierządnica i święta

Orygenes był pierwszym, który pożegnał się z wczesnochrześcijańskim snem o bezgrzesznym kościele (owej „oblubienicy bez zmazy i zmarszczki”, o której mówił Paweł (Apostoł) i to nie tylko w swoich kazaniach napominających, ale w całej swej teologii. Powiedzenie: „**poza Kościołem nie ma zbawienia**” łączy się u niego nierozdzielnie z obrazem nierządnic Rahab, która przyjęła wysłanników Jozuego i dlatego została oszczędzona przez zwycięzców razem ze wszystkimi, którzy uciekli do jej domu (Joz 6,25), a potem nie **grzeszyła już więcej, lecz staną-**

szy u nóg Jezusa, oblewała je łzami skruchy (Łk 7,38; J 12,3).

Ale obraz ten, jak i obraz nawróconej Magdaleny, pozostawia to wyobrażenie o bezgrzesznym Kościele jeszcze otwarte. Jezus wysyła zwiadowców do Jerycha, a oni zostają przyjęci przez nierządnicę Rahab (Joz 5,6). Imię „Rahab” znaczy tyle co „Rozległość”. [...] Powiada ona: **Zbyt ciasne jest dla mnie to miejsce, daj mi miejsce, w którym mogłabym zamieszkać. A tych kto mi wykarmił?** (Iz 49,20-21). I powiedziano jej: „Rozciągnij paliki swoje, rozszerz swoje namioty” (Iz 54,2). Oto jest owa „Rozległość”, która przyjęła zwiadowców Jezusa. Ona przyjąwszy ich usadowiła ich w wyższym miejscu, umieściła ich w wyniosłych i wysokich tajemnicach wiary. **(Rahab) powiada: Wiem, że Pan Bóg was dał wam tę ziemię** (Joz 2,9). Widzisz więc w jaki sposób ta, która niegdyś była nierządnicą, która była bezbożna i nieczysta, teraz zostaje napełniona Duchem Świętym i składa świadectwo o przyszłości, wierzy w sprawę teraźniejszą i prorokuje o przyszłości. [...] **„Głos jej się rozchodzi na całą ziemię”** (Rz 10,18). Niechaj nikt się nie ludzi, niechaj nikt nie oszukuje sam siebie: poza Kościołem, nikt się nie może zbawić. Kto wyjdzie na zewnątrz, sam jest winien swojej śmierci. [395] Walki toczą się nie tylko poza Kościołem; również w Kościele trwają spory.

Upominam was, bracia, w imię Pana naszego, Jezusa Chrystusa, abyście byli zgodni i by nie było wśród was rozłamów (1 Kor 1,10). Jak w Ewangelii pozwolono kłakolowi ros-

nąć wraz z pszenicą (Mt 13,29-30), tak samo w Jerozolimie, czyli Kościele, są jacyś Jebusyci, to znaczy ludzie, którzy wiodą podłe i haniebne życie, którzy są przewrotni w zakresie wiary, uczynków i całego swojego postępowania. Dopóki bowiem Kościół znajduje się na ziemi, nie można go w pełni oczyścić, tak aby się okazało, iż nie ma w nim żadnego bezbożnika ani grzesznika [399]. **Nieprzyjaciel wszystko spustoszył w świątyni** (Ps 74/73,3). Skoro wiele jest uchybień pośród pogan, a także i pośród nas, którzy, jak się wydaje należymy do Kościoła, Chrystus boleje i cierpi nad naszymi grzechami, i mówi: **Biada mi, bo stałem się jako ten, kto zbiera żdzębło** (Mi 7,1) [401]. Gdy nasz Pan i Zbawiciel zbliżył się do Jerozolimy, ujrawszy ją zapłakał i rzekł: **O, gdybyś i ty poznała w ten dzień to, co służy pokojowi! Ale teraz zostało to zakryte przed oczyma twoimi. Bo przyjdą na ciebie dni, gdy nieprzyjaciele twoi otoczą cię wałem** (Łk 19,41-43) [402]. Jeśli słusznie zapłakał nad Jerozolimą, to o wiele bardziej usprawiedliwiony będzie Jego płacz nad Kościołem, który zbudowany po to, aby był domem modlitwy. Wskutek brudnej chęci zysku i swawoli niektórych jego członków – oby nie było wśród nich także zwierzchników ludu! – stał się **jaskinią zbójców** (Mt 21,12) [403].

*Dalszy ciąg
w następnym numerze*

*Opracowała Krystyna Pirożek
Źródło: Orygenes Duch i Ogień*

Królowa Polski o wielu obliczach

+ Stefan Kard. Wyszyński

Książka składa się z dwóch części. Pierwsza zatytułowana: **Wizerunki Matki Bożej koronowanej przez Prymasa Tysiąclecia** poświęcona jest historii i znaczeniu sanktuariów maryjnych oraz przedstawia chronologiczne koronacje wizerunków Maryi w powiązaniu z historią Kościoła w Polsce. Druga część książki zawiera reprodukcje obrazów, a także obszernie fragmenty homilii wygłoszonych przez Księdza Prymasa Wyszyńskiego podczas koronacji.

Matka Boża Leśniowska

Leśniów, Archidiecezja Częstochowska

Koronacja – 13 sierpnia 1967 r.

Błogosławione skutki Synowskiego testamentu: *Niewiasto, oto syn Twój*

[...] Ta, którą nazywaliśmy Życiem, Słodkością i Nadzieją naszą, Maryja z Nazaretu, Bogurodzica, Matka Boga-Człowieka, rozważa pod krzyżem te wszystkie sprawy. Jako Matka ziemską jest wrażliwa na dole swego Dziecka, jednakże świadoma dokonywanego dzieła, raduje się z tego, że Syn Jej wypełnia wolę Ojcową aż do ostatniej kropli krwi, rodząc Życie i Zbawienie ludzkości.

Matka, stojąca pod Krzyżem Skazańca, z ufnością spogląda ku Synowi. Jezus wyczuwa macierzyński wzrok – dziecko zawsze ku matce kieruje swoje ostatnie spojrzenie i słowa. Widzi, że przy Niej stoi jeden wierny Uczeń, a obok człowiek grzeszny, ale ufający – Maria Magdalena.

W tym momencie Chrystus dostrzega nie tylko to, co dzieje się na Kalwarii. Patrzy na dzieje zbawcze Odkupienia przez przymat nieskończoności, widzi dzieje ludzkości na ziemi aż po Sąd Ostateczny. Widzi koniec świata aż do momentu, gdy stwórca „uczyni nowymi wszystkie rzeczy”. Widzi swój Kościół, Lud Boży, biskupów i kapłanów, posłusznych Mu w wypełnianiu posłannictwa: „Idźcie i nauczajcie wszystkie narody, chrzcząc je”, aż do skończenia świata. Widzi rodziny zakonne, matki i ojców, wypełniających wolę Stwórcy; „Rośnijcie, mnożcie się, napełniajcie ziemię i czyńcie ją sobie poddaną”. Widzi młode pokolenie odnawiane w sakramencie chrztu, w zbawczych wodach Jego Krwi. Widzi maleństwo, o których mówił: „Dopuszczcie dzieciom przyjsć do mnie, bo ich jest Królestwo Niebieskie”.

Jezus ogarnia to wszystko. Widzi dolę i niedolę zbawione-

go ludu, radości i udręki Kościoła. Widzi, że potrzeba mu Matki i Opiekunki. Powiedział uczniom swoim: „Nie zostawię was sierotami. – Ja jestem z wami po wszystkie dni, aż do skończenia świata”. Chce być wierny tej zapowiedzi do końca. Komuż więc odda swoją Rodzinę, odkupioną zbawczą Krwią, jeśli nie Tej, której Stworzyciel nieba i ziemi, Ojciec Niebieski, oddał Syna umiłowanego swego, Boga-Człowieka, Jezusa Chrystusa? „Oto syn Twój – Oto Matka twoja”.

Wydawnictwo im. Stefana Kardynała Wyszyńskiego SOLI DEO

Opracowała Agnieszka Gołąbek

*Soli Deo (Samemu Bogu) – zawołanie biskupie Prymasa kard. Stefana Wyszyńskiego.

Przy garnkach pisane

Ujrzeć i uwierzyć

Czas spowolnił wyraźnie swój bieg i nie ma w tym żadnej naszej zasługi. To efekt uboczny tajemniczego wirusa, który pojawił się zupełnie nie w czas. Wielu przestaje się uskarżać na brak czasu; co więcej, po pierwszym szoku wynikającym z wyłączenia pośpiechu, zaczynamy odczuwać wręcz jego nadmiar.

Zarówno brak, jak i nadmiar czasu nie służą naszej higienie psychicznej, więc dla zabicia czasu sięgam po teczkę z przedszkolnymi rysunkami naszych dzieci. Rodzina oczami małych artystów. Bazgroły przechodzą w głownogi, by stopniowo przerodzić się w postaci. Nie wszystkie dzieła są podpisane, ale staranność wykonania, dbałość o szczegóły, dominująca kolorystyka, siła linii i dynamika kreski pozwalają mi odróżnić rysunki córki od prac syna.

Acheiropoietos

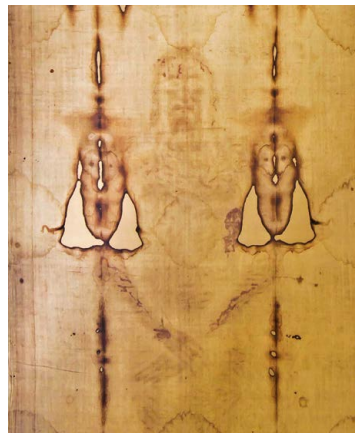
Każdy obraz na świecie ma swojego autora, chociaż istnieją nadnaturalne wizerunki, które nie wyszły spod ręki ludzkiej, nazywane z j. greckiego *acheiropoietos* (nie ręką ludzką uczyniony). Do najbardziej znanych *acheiropoietos* należą Całun Turyński i chusta z Manopello. Rozwój nauki i narzędzi poznawczych w XX wieku umożliwił naukowcom gruntowne zbadanie tych płócien. Niestety nie znaleziono odpowiedzi na pytanie, w jaki sposób powstały. Uważa się, że dzięki erupcji energii o niezidentyfikowanym dotąd charakterze (G. Górny, J. Rosikoń, *Świadkowie tajemnicy*, Rosikon Press 2012, s. 246).

Całun Turyński to lniane płótno pogrzebowe, w które zawinięto ciało mężczyzny po śmierci. Widoczna jest na nim cała postać człowieka, z licznymi śladami męki i świeżymi, krwawiącymi jeszcze ranami. Na Jego zamkniętych oczach spoczywają monety.

Chusta z Manopello to niewielki kawałek tkaniny, którą kładziono na twarz zmarłego podczas pogrzebu. Jest wykonana z bisioru, najdroższego materiału na świecie, na którym widnieje oblicze żywego mężczyzny z otwartymi oczami i zabliznionymi ranami. Wizerunek ten po komputerowym nałożeniu na oblicze z Całunu Turyńskiego okazał się stuprocentowo zgodny. Liczne badania dowodzą, że zarówno czas i miejsce powstania, jak i opisane ślady męki (całkowicie zgodne z opisami Ewangelii), mogą dotyczyć jednej postaci w dziejach ludzkości – Jezusa z Nazaretu.

Tajemnica zmartwychwstania ukryta w płótnie

Doskonale znamy relację św. Jana, który ze św. Piotrem biegł w poranek Wielkanocny do grobu Pańskiego. Jan zwraca uwagę na płótna pogrzebowe,

Całun Turyński

które leżały w pustym grobie. Piśsze też o chuście, która była na głowie Pana Jezusa. Umiłowany uczeń towarzyszył Zbawicielowi w godzinie śmierci, a potem brał udział w Jego pogrzebie, podczas którego namaszczone ciało owinięto w całun, a na twarzy położono chustę. Z pewnością kojarzył dobrze te płótna, a jednak to na ich widok uwierzył w zmartwychwstanie. Jakie tajemnice mogły być ukryte w wyglądzie tych płócien? Pierwsza z tajemnic dotyczy ich ułożenia. Gdy zobaczył je Jan, leżały nienaruszone, jak w chwili złożenia do grobu, z tą różnicą, że nie było w nich zawiniętego ciała, które jakby przeniknęło przez nie. Druga tajemnica związana jest z Całunem Turyńskim i Chustą z Manopello. Jeśli są to rzeczywiście płótna pogrzebowe Jezusa, Jan uwierzył, gdy je ujrzał zmienione w grobie z „odciśniętymi” na nich wizerunkami Zbawiciela. (Tamże, s. 246–247). Patrząc na nie, św. Jan mógł zapisać w Apokalipsie: „Byłem umarły, a oto jestem żyjący na wieki wieków i mam klucze śmierci i Otchłani” (Ap 1,18).

Marzena Peregudowska

* * *

zaglądam w przyszłość wspólnych lat
bo dzień się nachylił i znów bliżej gwiazd
wyciągać mogę dłonie

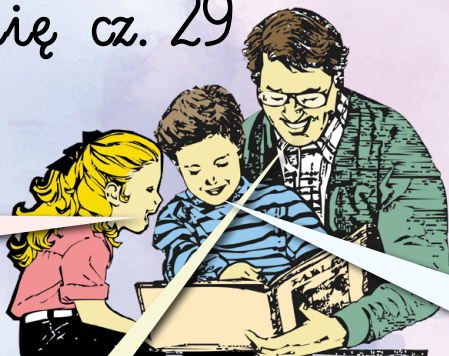
splamione atramentem moich spraw
pisanych naprędce życzeń umiłowanym
morza słów na egzaminie z historii filozofii
kilku zdań testamentu
(tylko miłość wam przepiszę nic więcej nie mam)
kolejny fragment wiersza napisałem mimo gróźb
ale cóż to jest groźba w obliczu łaski?

gwiazdy nieba czy słychać mnie tam
tarcie pióra na pergaminie wyciętego drzewa
bo ja już milknę siedząc sam
poplamione dłonie tylko błyszczą
odbijając granat wiszącego nieba
i cień rzucają nabrzmiąte żyły moich dłoni
tworząc pajęczynę wypełnioną krwią
co w odbiciu lampy światów pachnie seledynem

obejmuję tymi dłońmi wszelkie blaski nieba
zrobię z nich abażur dla naszej przyjaźni
jasnej kiedyś co raziła nasze czaszki
tyle wam zostawiam abażur z moich dłoni
bogato zdobiony pamięcią i wspomnieniem
przyjaźni już nie cichej
przyjaźni już milczącej

kl. Dawid Marcinów

Julek i Julianka z dziadkiem Eustachym poznają Biblię cz. 29

Dziadku, czy to już koniec walk Izraelitów z poganami?

Izraelici walczyli jeszcze z innymi ludami, a Pan wspierał Naród Wybrany i walczył razem z nimi. Jozue w czasie walki modlił się, aby nie zaszło słońce i mogli dokończyć walkę. I tak się stało. Innym razem wódz Gedeon miał do dyspozycji bardzo mały oddział, ale zwyciężył dzięki pomocy Boga.

To oni ciągle już będą tylko walczyć i walczyć?

Nie minęło dużo czasu, i Pan zesłał pokój Nordowi Wybranemu. Wszyscy ich wrogowie przestali ich nękać.

I mogli teraz spokojnie żyć i pracować?

Tak, jak polecił Pan Mojżeszowi, Jozue zawładnął całym krajem. Potem oddał kraj we władanie Izraelowi i podzielił stosownie do liczby pokoleń Izraela na 12 części. Po jego śmierci krajem rządzą sędziowie.

Sędziowie?!
Tacy jak w sądzie?

Tak, ponieważ Izraelici nie słuchali Boga i zaczęli zwracać się ku innym bogom. Sędziowie byli ludźmi pobożnymi i dzielnymi, mieli przeprowadzić Naród Wybrany przez czasy niebezpieczne.

Wielkanoc, Wielkanoc, Wielkanoc - Wielka radość

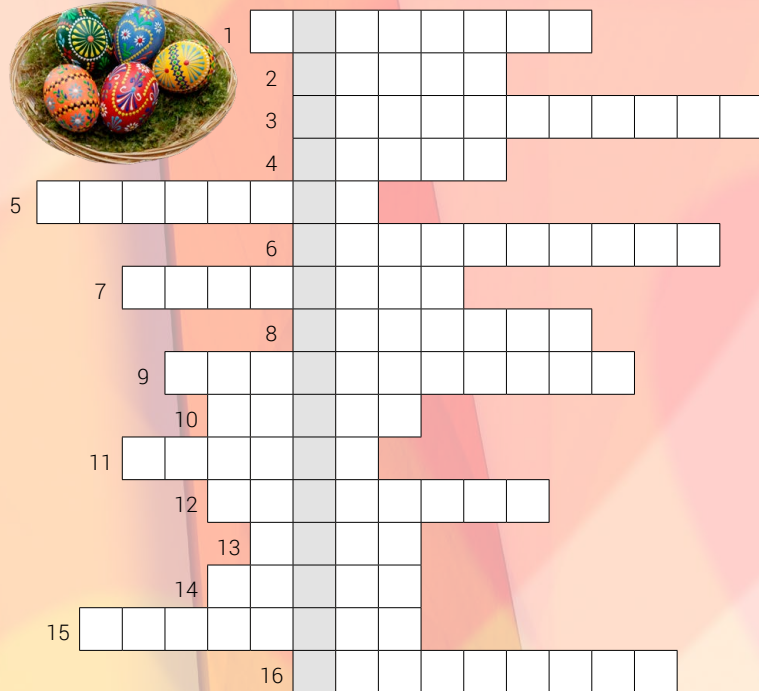
Dzisiaj Pan Jezus Zmartwychwstał. Czy zdążyłeś przygotować się na to wielkie święto?

Czy próbowałeś wykonywać zadania wielkopostne i wypełniłeś swój słoik fasolkami?

Jeśli tak, to zasługujesz na nagrodę.

A na okres świąteczny mam dla ciebie propozycję.

1. Na początek rozwiąż krzyżówkę. Pomoże ci to odgadnąć, jakie wydarzenie jest najważniejsze dla naszej religii

1. Najdoskonalsze stworzenie Boże
2. Wzgórze, na którym oddawano cześć Bogu
3. Dzieje... księga z Nowego Testamentu
4. Jeden z darów Ducha Świętego
5. Matka Jana Chrzciciela
6. Miejsce ostatniej wieczerzy Jezusa
7. Miejsce, gdzie Pan Jezus przebywał przez 40 dni
8. Pierwszy sakrament
9. Inaczej Msza Święta
10. Apostoł Narodów, który pochodził z Tarsu
11. Zdradził Jezusa
12. Miejsce narodzin Jezusa?
13. Miejsce pierwszego cudu Jezusa
14. Góra, na której Mojżesz otrzymał Dekalog
15. Otarła twarz Jezusowi
16. Inaczej Dobra nowina

2. Naucz się piosenki

Ref.:

Zmartwychwstał Pan i żyje dziś,
Błaskiem jaśnieje noc
Nie umrę, nie lecz będę żył,
Pan okazał swą moc
Krzyż to jest brama Pana,
Jeśli chcesz przez nią wejść
Zbliży się do ołtarza,
Bogu oddajmy cześć

Canto:

Dzięki składajmy Mu,
Bo wielka jest jego łaska
Z grobu powstał dziś Pan,
A noc jest pełna blasku
Chcę dziękować Mu
I chcę Go dziś błogosławić
Jezus, mój Pan i Bóg,
On przyszedł aby nas zbawić

Link do piosenki: <https://www.youtube.com/watch?v=HJXCg8Hkwcs>

Biblijny sms

I po raz kolejny, gdy Izraelici słuchali Pana, Bóg wspierał ich w walce, jednak gdy przestawali słuchać, Bóg wyznaczył sędziów by pilnowali przestrzegania nakazów.

KWIECIEŃ	Kolorszaty	Lekcjonarz
1 środa Dzień Powszedni	fioletowy	Dn 3, 14-20. 91-92. 95; Dn 3, 52. 53-54. 55-56 (R.: por. 52b); Por. Łk 8, 15; J 8, 31-42
2 czwartek Dzień Powszedni	fioletowy	Rdz 17, 3-9; Ps 105 (104), 4-5. 6-7. 8-9 (R.: por. 8a); Por. Ps 95 (94), 8a. 7d; J 8, 51-59
3 piątek Dzień Powszedni	fioletowy	Jr 20, 10-13; Ps 18 (17), 2-3a. 3b-4. 5-6. 7 (R.: por. 7); Por. J 6, 63c. 68c; J 10, 31-42
4 sobota Dzień Powszedni	fioletowy	Ez 37, 21-28; Jr 31, 10. 11-12b. 13 (R.: por. 10d); Ez 18, 31ac; J 11, 45-57
5 niedziela Niedziela Palmowa, czyli Męki Pańskiej	czerwony	Mt 21, 1-11; Iz 50, 4-7; Ps 22 (21), 8-9. 17-18a. 19-20. 23-24 (R.: 2a); Flp 2, 6-11; Por. Flp 2, 8-9; Mt 26, 14 – 27, 66
6 poniedziałek Poniedziałek Wielkiego Tygodnia	fioletowy	Iz 42, 1-7; Ps 27 (26), 1bcde. 2. 3. 13-14 (R.: 1b); J 12, 1-11
7 wtorek Wtorek Wielkiego Tygodnia	fioletowy	Iz 49, 1-6; Ps 71 (70), 1-2. 3-4a. 5-6b. 15 i 17 (R.: por. 15a); J 13, 21-33. 36-38
8 środa Środa Wielkiego Tygodnia	fioletowy	Rdz 12, 1-4a; Ps 33 (32), 4-5. 18-19. 20 i 22 (R.: por. 22); 2 Im 1, 8b-10; Por. Mt 17, 5; Mt 17, 1-9
9 czwartek Wielki Czwartek	biały	Wj 12, 1-8. 11-14; Ps 116B (115), 12-13. 15 i 16bc. 17-18 (R.: por. 1 Kor 10, 16); 1 Kor 11, 23-26; J 13, 34; J 13, 1-15
10 piątek Wielki Piątek Męki Pańskiej	czerwony	Iz 52, 13 – 53, 12; Ps 31 (30), 2 i 6. 12ab i 13. 15-16. 17 i 25 (R.: por. Łk 23, 46); Hbr 4, 14-16; 5, 7-9; Por. Flp 2, 8-9; J 18, 1 – 19, 42
11 sobota Wigilia Paschalna	biały	Rdz 1, 1 – 2, 2; Ps 104 (103), 1-2a. 5-6. 10 i 12. 13-14b. 24 i 35c (R.: por. 30); Ps 33 (32), 4-5. 6-7. 12-13. 20 i 22 (R.: por. 5b); Rdz 22, 1-18; Ps 16 (15), 5 i 8. 9-10. 11 (R.: por. 1b); Wj 14, 15 – 15, 1a; Wj 15, 1b-2c. 3-4. 5-6. 17-18 (R.: por. 1bc); Iz 54, 4a. 5-14; Ps 30 (29), 2 i 4. 5-6. 11-12a i 13b (R.: 2a); Iz 55, 1-11; Iz 12, 2. 3 i 4bcd. 5-6 (R.: por. 3); Ba 3, 9-15. 32 – 4, 4; Ps 19 (18), 8-9. 10-11 (R.: por. J 6, 68c); Ez 36, 16-17a. 18-28; Ps 42 (41), 2-3. 5; Ps 43 (42), 3. 4 (R.: por. Ps 42 [41], 3ab); Ps 51 (50), 12-13. 14-15. 18-19 (R.: por. 12a); Rz 6, 3-11; Ps 118 (117), 1b-2. 16-17. 22-2; Mt 28, 1-10
12 niedziela Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego	biały	Dz 10, 34a. 37-43; Ps 118 (117), 1b-2. 16-17. 22-23 (R.: por. 24); Kol 3, 1-4; 1 Kor 5, 6b-8; Por. 1 Kor 5, 7b-8a; J 20, 1-9
13 poniedziałek Poniedziałek w oktawie Wielkanocy	biały	Dz 2, 14. 22b-32; Ps 16 (15), 1b-2a i 5. 7-8. 9-10. 11 (R.: por. 1b); Ps 118 (117), 24; Mt 28, 8-15
14 wtorek Wtorek w oktawie Wielkanocy	biały	Dz 2, 36-41; Ps 33 (32), 4-5. 18-19. 20 i 22 (R.: por. 5b); Ps 118 (117), 24; J 20, 11-18
15 środa Środa w oktawie Wielkanocy	biały	Dz 3, 1-10; Ps 105 (104), 1-2. 3-4. 6-7. 8-9 (R.: por. 3b); Ps 118 (117), 24; Łk 24, 13-35

KWIECIEŃ	Kolorszaty	Lekcjonarz
16 czwartek Czwartek w oktawie Wielkanocy	biały	Dz 3, 11-26; Ps 8, 2ab i 5. 6-7. 8-9 (R.: por. 2ab); Ps 118 (117), 24; Łk 24, 35-48
17 piątek Piątek w oktawie Wielkanocy	biały	Dz 4, 1-12; Ps 118 (117), 1b-2 i 4. 22-24. 25-27a (R.: por. 22); Ps 118 (117), 24; J 21, 1-14
18 sobota Sobota w oktawie Wielkanocy	biały	Dz 4, 13-21; Ps 118 (117), 1bc i 14-15b. 16-18. 19-21 (R.: por. 21a); Ps 118 (117), 24; Mk 16, 9-15
19 niedziela Druga Niedziela Wielkanocna czyli Miłosierdzia Bożego	biały	Dz 2, 42-47; Ps 118 (117), 2-4. 13-15. 22-24 (R.: por. 1c); 1 P 1, 3-9; Por. J 20, 29; J 20, 19-31
20 poniedziałek Dzień Powszedni	biały	Dz 4, 23-31; Ps 2, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: por. 12d); Kol 3, 1; J 3, 1-8
21 wtorek Dzień Powszedni	biały	Dz 4, 32-37; Ps 93 (92), 1. 2 i 5 (R.: por. 1a); J 3, 14b-15; J 3, 7b-15
22 środa Dzień Powszedni	biały	Dz 5, 17-26; Ps 34 (33), 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: por. 7a); Por. J 3, 16; J 3, 16-21
23 czwartek Uroczystość św. Wojciecha, biskupa i męczennika, Głównego Patrona Polski	czerwony	Dz 1, 3-8; Ps 126, 1-2ab. 2cd-3. 4-5. 6 (R.: por. 5); Flp 1, 20c-30; J 12, 26; J 12, 24-26
24 piątek Dzień Powszedni	biały	Dz 5, 34-42; Ps 27 (26), 1bcde. 4. 13-14 (R.: por. 4ab); Mt 4, 4b; J 6, 1-15
25 sobota Święto św. Marka, ewangelisty	czerwony	1 P 5, 5b-14; Ps 89, 2-3. 6-7. 16-17 (R.: por. 2a); 1 Kor 1, 23-24; Mk 16, 15-20
26 niedziela Trzecia Niedziela Wielkanocna	biały	Dz 2, 14. 22b-32; Ps 16 (15), 1b-2a i 5. 7-8. 9-10. 11 (R.: por. 11a); 1 P 1, 17-21; Por. Łk 24, 32; Łk 24, 13-35
27 poniedziałek Dzień Powszedni	biały	Dz 6, 8-15; Ps 119 (118), 23-24. 26-27. 29-30 (R.: por. 1); Mt 4, 4b; J 6, 22-29
28 wtorek Dzień Powszedni	biały	Dz 7, 51 – 8, 1a; Ps 31 (30), 3c-4. 6 i 7b i 8a. 17 i 21ab (R.: por. 6a); J 6, 35ab; J 6, 30-35
29 środa Święto św. Katarzyny ze Sieny, dziewicy i doktora Kościoła, patronki Europy	biały	1 J 1, 5 – 2, 2; Ps 103, 1-2. 3-4. 8-9. 13-14. 17-18 (R.: por. 1a); por. Mt 11, 25; Mt 11, 25-30
30 czwartek Dzień Powszedni	biały	Dz 8, 26-40; Ps 66 (65), 8-9. 16-17. 19-20 (R.: por. 1b); J 6, 51ab; J 6, 44-51

**INTENCJA POWSZECHNA:
– WYZWOLENIE OD UZALEŻNIEŃ**

Módlmy się, aby wszystkie osoby pod wpływem uzależnień otrzymały pomoc i były otoczone opieką.

Rzymskokatolicka Parafia NMP Matki Pocieszenia Sanktuarium Maryjne

pl. św. M.M. Kolbego 1

tel. 71 313 22 41

www.sanktuariumolawa.ns48.pl

www.facebook.com/sanktuariumolawa

e-mail: sanktuarium.olawa@archidiecezja.wroc.pl

Msze Święte w Sanktuarium:

niedziela: 7.00; 8.30; 10.00; 11.30; 13.00; 19.00

sobota: 12.00 (kaplica Matki Bożej Pocieszenia); 18.00

poniedziałek–piątek: 6.30; 18.00

Nowenna do Matki Bożej Pocieszenia we wtorek: 17.30

Ścinawa Polska – niedziela: 9.30

Ścinawa – niedziela: 10.45

Kościół św. Józefa: poniedziałek–piątek: 9.00;

niedziela: 8.00, 12.00; święta: 8.00;

Kościół św. Rocha: sobota 8.00.

Ofiary na renowację naszego Sanktuarium można

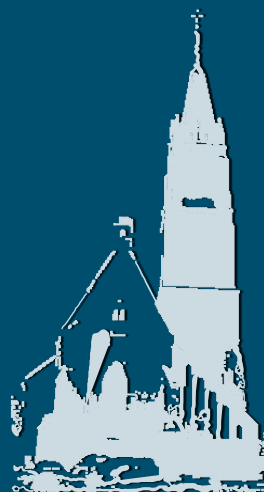
dokonywać na konto parafii:

– Bank Spółdzielczy w Oławie

66 95850007 0010 0017 2244 0001

– Bank BNP Paribas 15 2030 0045 1110 0000 0211 4920

tytułem: darowizna na cele kultu religijnego.

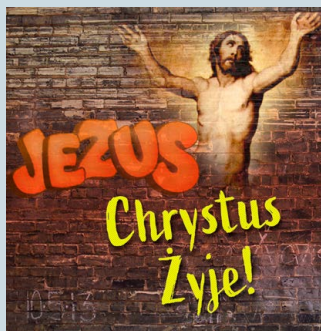

Ofiary na odbudowę kościoła pw. św. Józefa w Oławie

numer konta: 11 9585 0007 0010 0017 2244 0021

tytułem: darowizna na cele kultu religijnego – odbudowa kościoła św. Józefa w Oławie

Na okładce

WNIEBOWSTĄPIENIE

W końcu ukazał się samym Jedenastu, gdy siedzieli za stołem, i wyrzucił im brak wiary i upór, że nie wierzyli tym, którzy widzieli Go zmartwychwstałego.

Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga. Oni zaś poszli i głosili Ewangelię wszędzie, a Pan współdziałał z nimi i potwierdził naukę znakami, które jej towarzyszyły.

(Mk 16, 14,19-20)